

Hannah (l) en Sarah serveren de wijkmaaltijd in De Huiskamer van Ridderkerk.

Tieners helpen mee tijdens populaire wijkmaaltijd

Het gemeentebestuur vindt het belangrijk om positieve verhalen van jeugdige Ridderkerkers te vertellen. We benaderen hiervoor onder andere Ridderkerkse scholen, organisaties en verenigingen om, in overleg met de kinderen en hun ouders, deze verhalen te delen.

Ze waren er sinds het begin van de wijkmaaltijd bij: de vijftienjarige Hannah en Sarah. Iedere even week helpen zij op woensdagavond mee in De Huiskamer van Ridderkerk. Zo'n vijftig mensen komen dan genieten van een gezellige maaltijd. "Ze zijn altijd heel dankbaar."

Hannah en Sarah kenden elkaar al van school en deden hun maatschappelijke stage bij De Huiskamer van Ridderkerk. Zij waren de eerste stagiairs daar. Toen De Huiskamer vanaf november een tweewekelijkse wijkmaaltijd ging aanbieden, hielpen zij als vanzelfsprekend gelijk mee. Sarah: "We

“Het is nooit lastig om een gesprek te hebben.”

hadden allemaal een briefje met taken. Dat hebben we nu niet meer nodig: iedereen weet wat er moet gebeuren."

Het is nu nog iedere veertien dagen, dat vijftig Ridderkerkers op de woensdagavond genieten van de gezelligheid en het eten. De wijkmaaltijd is zo populair, dat er nu een wachtlijst is. Binnenkort wordt de wijkmaaltijd daarom iedere week gehouden. Hannah: "Iedereen is welkom. Ook mensen die elkaar niet kennen, maken contact met elkaar." Sarah voegt toe: "Er is al een vriendengroep ontstaan uit de wijkmaaltijd."

Hannah en Sarah doen dit vrijwilligerswerk naast school en hun bijbaantje. Sarah: "Het is ontspannend voor mij, het is even iets anders. Ik word er altijd blij van." Voor Hannah is het meehelpen tijdens de wijkmaaltijd een hobby. "Ik ga ook altijd blij naar huis." Sarah voegt toe: "Wij doen het vanuit christelijk perspectief, maar ook als je niet of anders gelovig zou zijn, zou je nog steeds mensen heel blij maken."

Nadat het eten geserveerd is, gaan Hannah en Sarah met de andere vrijwilligers tussen de gasten zitten om mee te eten. Sarah vertelt: "De gesprekken komen dan vanzelf. Mensen zoeken graag contact." Hannah voegt toe: "Het is nooit lastig om een gesprek te hebben." Toen Hannah een keer het toetje had gemaakt, met hulp van haar moeder, werd ze daar zelfs vier weken erna nog aan herinnerd. "Dan vroegen ze: 'Ben jij diegene van die lekkere toetjes?'," lacht ze.